

да убие сърничката... Олекна ми сега, като се изповдахъ... Прощавай!...

И зачухъ въ тъмнината тихъ плачъ, а следъ туй хълцане, сякашъ нѣщо се къртѣше изъ гърдитъ на стареца...

Заронихъ и азъ сълзи. Не можахъ думица да оброня. Нѣмахъ думи да ободря, нѣмахъ сили да утеша тоя мъченикъ на живота, това чедо на балкана!...

К Р А Й

Александъръ Спасовъ

МАЙЧИНА ПЪСЕНЬ

Сини весели очички,
Малки румени уста,
Руса свилена косичка —
Най-любими на свѣта.

Слушамъ думитъ ти чисти,
Свежия звънливъ гласецъ,
Като бѣлъ цвѣтъ се разлиства
Твойта душа — бѣлъ цвѣтецъ.

Растни ми като калина,
Мило мамино дете!
Тъй въвъ слънчева градина
Нѣжни росенъ самъ расте.

Сини весели очички,
Малки румени уста,
Като лжчъ отъ ранно утро
Грѣй въ тѣхъ чиста радостъта.

3. Сребровъ

